

სულითმოდებული მეთხე კვირსადმი მიძღვნილ სიტყვა პატარელ ეპისკოპოსის, წმ. მოწამე მეთხეს ხსენების დე (ხსენების დე 20 ივნისი)

21 ივნისი 2020წ

20 ივნისის მარტოდადებულ ეკლესია აღნიშნავს წმ. მეთხეს პატარელ ეპისკოპოსის ხსენების დეს, ლკიამი - რომელიც აგრეთვე ცნობილია, როგორც მირა - ლუკის განმანათლებელი ნიკოლოზის დადების ადგილი. ლრსი მეთხე ცნობიკი იყო ჯერ კიდევ წმ. ნიკოლოზამდე, რომელი იმპერატორების მიერ ბოლო უდეს ქრისტიანთა დეცნამდე. წმ. მეთხემ უფლისაგან მიიღო უმზიათესი სუვიერი დ ინტელექტუალური ნიჭი; ის ღმად იყო გათვიცნობიერებული ფელსოფიაში დ თეოლოგიაში: სწორედ ამ ლრსების წყალობით იცავდ ის მარტოდადებულ სწავლებას, აძლევდ ძალს ქრისტიანებს. ამისათვის მის ბავშვობაში იქნა ჩადებული სულიერი საფუძველი, რუდსაც ის გუწრუწლდმონაწილეობდ ეკლესიის საღმრთო მსახურებაში. ამ ცოცხალმა რწმენამ მის მჭერმეტყველებასთან ერთად განად წმ. მეთხე ერთ-ერთ ძირითად დსადგომს მეტყველდ საეკლესიო ფაგურდაღრუთ ქრისტიანულ ეკლესიისა.

რუდსაც წმ. მეთხემ პატარელ ეპისკოპოსად იქნა არჩეული, მან მემწრწრებით იტვირთა ეწრწა იმ სულებზე, რომელიც მას უნაღესმა ეპისკოპოსმა - ჩვენმა უფლმა იესო ქრისტემ ანღო თავისი შთამაგინებელი ქადგებებითა დ მაგალითთათვის წმინდ ცნორებისა, მან თავი მიღონად მიუღწნა მრეკლის სულიერადღმად. მისი მსახურება არისა უღრებოდ მწოლდთავისი ეპარქიითა დ რეგორებით ის იქ მიემგავრებოდ, სადც ქრისტიანულ რწმენას სჭირებოდ ცილისმწამებლებისა დ ერეტოსებისგან დცვა.

წმ. მეთხეს მისია დეცვა მარტოდადებულბა, პამფილის მნარესაც მიადწა. მისი სამოციქულო ქადგების ამბავმა რმის მთავრბამდეც მიადწა, რომლებიც მე-3-ე საუწრწის ბოლში ჯერ კიდევ სდევნიდენ ქრისტიანებს. მათვის პატარელ ეპისკოპოსი მტერი იყო დ ამიტმ ბრბანება გასცეს ეწამებინათ იგი. მისი მოწამებრივი სიკვდლის დტალები დ ისტორია უწნობია, მაგრამ ნამდვილდა ცნობილი რმ მან ბოლომდე შეინარწწა რწმენა დ თავმოკვეთილი იქნა. რუდსაც პატარელმა წმ. მეთხემ თავისი სული უფლს მიბბარა, მისმა სამოსელმა, მოწამებრივი სისხლით გაუღწიოღმა , ზეციურ სიკამკამის ფერი მიიღო ეს მოხდ დახლოებებით ჩვ. წ. აღითპ10 წელს.

წმ. მეთხეს მრავალრიცხოვანი სასარგებლო სწავლებებიდ ჩვენ შეგვიძლია რი ავირწიოთ რომლებიც დესაც აქტუალური არიან ჩვენთვის. პირველორგში, ქაღწულებრივი სიწმინდე დ ფსეკულობა, რომელბაც ჩვენ დრწმ ადვილდ ურწოფენ. ერთ - ერთ შემორწენილი ნამწრწმი სახელწრულებით „ათ ქაღწულის მეჯლისი ანუ ქაღწულების შესახებ" წმ. მეთხე განიხილავს ამ საკითხს, იყენებს პლტრწის მნატრული დადღის წანრს. ამ მნატრული ხერწის დახმარებით ათ ქაღწულის ბაგებით თთოეული, რომელიც რგის მიხეღით დპარკობს, წმ. მეთხე ქადგებს ქაღწულებრივი ზეციურ სათწრებას („პარწწრწის" ბერწწულად). ეს უდესი ნიჭია, რომელბაც მოწმწწწ შეიძლება მიიყვანრს სიწმინდმდე, უწრწწწწწამდე, დ „თავდაპირველ ქაღწულებრივ" მოწმწწწამდე, რომელიც თავად იესო ქრისტი.

წმ. მეთხე ასევე აღნიშნავს, რმ სიწმინდე - ეს არამარტო სექსუალური თავშეკავებაა, სიწმინდე - ეს ყოველგვარი ბოწრწებისაგან განდწრმა. სასაცილოა - სიწმინდის სახელით ურ ვთქვათ ფწიკურ სექსუალბანე, თუ არ დვიცავთ პირის, თვალის, ყურების, ხელების ან სისუფთავეს, ან თუ უფლებას მივცემთ ქადმალბასა დ მრისხანებას იბატწწ ჩვენს სულში.

წმ. მეთხე პატარელი უღრესად აფსებდ ქაღწულობას, მაგრამ იმასაც აღნიშნავდ რმ წმ. ქორწინებაც შეიძლება იყოს სრულყოფილების მისაღწევი საშუალება. ის ქაღწულობას თაფბ ადრებდ დ ამბობდ, რმ, თუცა თაფლი უწწო ტბილია ვიდრე სხვა პრუღწებები, მაგრამ ეს იმას არ ნიშნავს რმ ისინი მწარეები არიან. ქრისტიანულ წყვილებს შრწის სიწმინდე განაპირობებს მათ უწოერწისიყვარულბ, ერთბას დ მთელი ცნორების განმავლობაში ოჯახობრივ კავშირს.

სხვა საკითხი, რომელზეც ფქრბდენ არა მარტო დსომეტყველები, არამედ ფელსოფსებიც (პლტრწინდნი მოყოლებული დემდე), ეს - ბოწრწების წრწმობავლობაა. ბოწრწება - მსოფლიოში ყველზე დდ ტანგის წყაროა. წმ. მეთხე გვანსენებს, რმ ყოველს შემდეგ უფლს არ შეუქმნია ბოწრწება. ყველაფერი რაც შექმნა დერწმა კარგი იყო როგორცა დ წერილი აღწმამი: „მ იმ იმ იმ იმ იმ, იმ იმ იმ იმ იმ, იმ იმ, იმ იმ იმ იმ იმ იმ" (დბ. 1:31). ბოწრწება ქვეყანაზე ლუკიფერის დასჯათმორიგდ, რომელიც თავიდენ დერწის მიერ როგორც კეთილი ანგელოზი იყო შექმნილი, როგორც ყველ დნარწენი. სამწწწაროდ

ის განუტყა ღმერთს, თან წაიყვანა თავისი წოდების ყველ ანგელოზთ. ეს იქამდე მივიდა, რომ ისინი ბოროტი სულები გახდნენ, წინ აღუდგნენ ღმერთსა და ყველ მის მიერ შექმნილს. შერთავსილო სატანა, რომელსაც ადამის და ევასი შურდ, შევიდა ედემში და აცდნა ისინი, რათა მათღმერთი უწყობთ მათეს გააკეთეს და ამითღმერთს არ დემორჩილნენ! მათი ქცევადნ გამომღონარე ბოროტება გავრცელდა არა მარტო კაცობრობაზე, არამედ მთელს მსოფლოშიც. წმ. პავლე მოციქული წერს ბოროტების ნაყოფზე, რომელიც ადამისა და ევას დცემის შედეგად მოვიდა: „წყით რამე თუ ყოველ დაბადებულ თანა - კუნესის და თანა - ეღმის მოხამდე" (რომ. 8:22).

ჩემო ძმებო და დებო მოლთ ვიფქროთ იმ მაღზე, რომელიც წარმოადგენს ჩვენთვის სიწმინდეს - როგორც ფოთკურს, ისე სულურს. ჩვენ სეროიზული პასუქისმგებლობა გვაკისრთა უფლის წინაშე იმაზე, თუ როგორ გამოვიყენებთ იმ ნიჭს, რომელსაც უფლო გვაძლევს, რადგან ჩვენ მან შეგვქმნა თავისუფლები, და ჩვენ გვაქვს არჩევანი გავაკეთოთ ის, რაც გვინდა. ეს იმასაც ნიშნავს, რომ ჩვენ პასუქისმგებლები ვართ ჩვენ მიერ მიღებულ გადწყვეტლებებსა. როცა ჩვენ ვიღებთ გადწყვეტლებას მივიღოთ უფლო მთელი გულით და ვირჩევთ სიკეთეს, ჩვენ დაწმუნებულბი უნდა ვიყოთ რომ ვინარებთ როგორც დედმიწაზე ასევე ზეცოურსასაუფლებელში.

და, უფლები წმინდა მოწამე მეოთხეს მეოხეობითყოფელღის მიგვიყვანოს ჩვენს გადწყვეტლებებსა და ქმედებებში იქამდე, რათა შევძლოთწორი არჩევნის მიღება.

ამინ.